

Svart som bombaren om natten

□ Hon är döpt till Stealth, och precis som de amerikanska 'osynliga' bombplanen är hon svart från topp till tå.

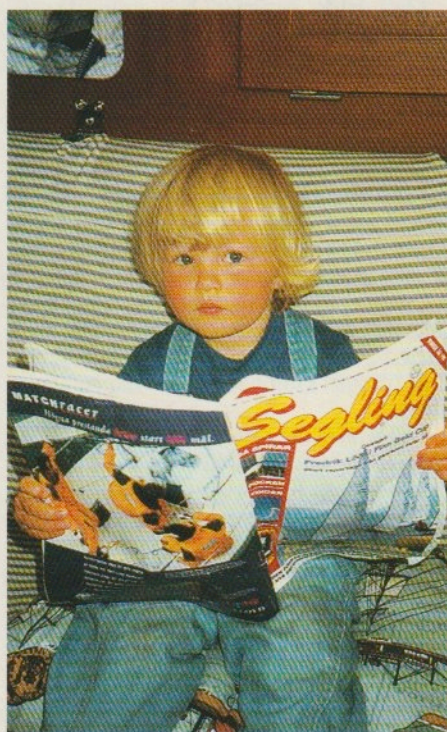
Det är numera pensionerade Fiat-chefen Giovanni Agnelli som har fått sin nya kärlek i sjön, en 28 meter lång skapelse av konstruktören German Frers. Båten är byggd av engelska Green Marine i Southampton och levererades till Italien i somras.

Agnelli är en hängiven seglare och har alltid varit svag för annorlunda båtar. Under många år ägde han den vackra Reimers-ritade Agneta, om vilken vi har en längre artikel i detta nummer. De senaste åren har han seglat Extra Beat, en ännu större Mega Maxi, men nu har han gått ner ett steg till suveränt enkla Stealth där det inte finns en enda lina på däck utom fockskoten. För att kunna bygga ut akterrundan på stören (med genomgående lattor) har man slopat häckstag och istället vinklat spridarna (4 par) och stöttar med backstag.

Kontrasten mot gamla Agneta kunde knappast vara större – se själva på sidan 58 och framåt.

Istället för pekbok...

□ Årets sommar var fylld av lysande röda flytvästar i båtarna, på bryggorna och på öarna. Och minst lika många föräldrapar i vår ålder som var på väg med sina små tel-

Jessica, 2 1/2, får en gedigen uppföstran till sjöss. Barnböcker... – löjligt!

ningar. Små korta etapper till barnvänliga vikar på barnens villkor. Alla trivdes trots den kalla sommaren.

Själv är jag, som så många andra, barn till en helt annan båtgeneration. Mina föräldrars första båt på 70-talet var en naturlig utveckling i karriärstegen från färg-TV över bil, villa, sommarstuga till slutligen båten. Denna användes för att komma ut till öarna och bada och var ett bland många andra intressen. Men hos mig sådde denna båt ett frö som bara har vuxit och vuxit. Att segla har för mig blivit en livsstil, och kanske alltför många tankar och drömmar – vinter som sommar – kretsar kring båten och de långsiktiga drömmar man kan tänkas ha med den.

Nu har vi egna barn och träffar på andra föräldrar med liknande drömmar och mål med havet som livets medelpunkt. Vår 2 1/2-åriga dotter Jessica växer upp med båtar och hav som en självklar ingrediens. Barnböcker och leksaker från mamma och pappa är därefter. Och istället för pekböcker med titlar 'Känn igen välbekanta ting' med nappar, hakklappar och barnvagnar på färgglada foton, föredrar Jessica att se på bilder som HON känner igen. Båtar, flaggor, öar, prickar, bojar, flytvästar, fendorar.... Bland älskingslektyren var redan förra sommaren Segling med annonserna som särskilt populära bilder. Intresset för Segling blev inte mindre under denna sommar.

Man kan ju börja undra vilket förhållande nästa generation får till hav och segling, speciellt när man märker att man inte är ensam att ha barn med så starkt marina föräldrar...

Leon Schulz, Ystad

En hälsning från Stig

□ "Här kommer en hälsning från La Perla och mig. Vi mår bra båda två."

De är gamle jorden runtsegelaren och pensionären Stig Lindgren som skriver till Segling från Las Palmas på Gran Canaria, dit han kom den 29 augusti på vägen ut mot nya äventyr med sin senaste lilla La Perla.

Stig berättar att han seglat via Bornholm, dit han kom en mörk och stormig natt i slutet av maj. Utanför Gedser var det lika blåsig och tjocka så att man "varken såg prickar eller land, men in kom jag i alla fall". Ännu värre var dimman på andra sidan Kielkanalen, ute på Nordsjön: "Vilka dimbankar jag råkade ut för, oj, oj, oj, det var otäckt därför att det är så många oljeriggas där, en hel skog och dom jäklarna kan ju inte väja även om de ser mig i radarn".

Midsommar firades på svenskt vis i Portsmouth, där Stig träffade gamla

vänner. En hel månad stannade han i England, varefter Biscaya klarades av på fem dygn i delvis hårt väder med styv kuling.

I Portugal råkade Stig ut för fallvindar han inte var beredd på: "Jag hade full stor uppe och gick för motor p g a att vinden var så svag. När jag rundat Cape Roca och var på väg upp för Rio de Tejo mot Lissabon kom fallvinden på över 40 knop över mig. Som tur var kom vinden akterifrån så att jag fick läns, men La Perla blev så lovgirig att jag knappt kunde hålla kursen. Detta pågick i tre timmar innan jag kom i lä vid Caiscay och kunde ankra upp båten. Den natten sov jag väldigt gott."

Efter fem veckor i den portugisiska huvudstaden lämnade Stig Lissabon den 22 augusti och tog en knapp vecka på sig för att nå Kanarieöarna. I början av oktober planerade han att fortsätta till Argentina nonstop, dit han räknar med att komma i början av december.

BJ